

om, hvilken forventning og baggrund og muligheder man kan have til børn fra 1. klasse.

Der er jo ingen tvivl om, at vejledning foregår i utrolig mange forskellige sammenhænge i uddannelsesforløbet, altså også fra skolens start. Der er heller ingen tvivl om, at vejledning om uddannelse og erhverv er en meget central opgave, og det vidner jo også ændringerne i folkeskoleloven fra 1993 om, og det vidner al den interesse om, der har været gennem årene for at vurdere og ændre på kravene til vejledning og den måde, vi har indrettet os på.

Det er jo en fornøjelse, at rapporten om tværsektoriel vejledning fra august 2001 synes at have ramt rigtigt med sine konklusioner og anbefalinger, når så mange partier kan samles om rapportens konklusioner. Det er jo også disse konklusioner og anbefalinger, der for en stor dels vedkommende genfindes i Socialdemokratiets beslutningsforslag, som Det Radikale Venstre gerne vil forholde sig positivt til. Men man må jo sige, at beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet er overhalet af regeringens lovforslag, som vi også behandler i dag.

Der foregår professionel og kompetent vejledning i uddannelsesinstitutionerne i dag og uden for institutionerne, som vi også har hørt andre ordførere tale om. Men vi er i Det Radikale Venstre enige i, at der er grundlag for at styrke denne indsats, og derfor er vi meget positive over for en egentlig uddannelse af vejledere og også gerne i Åben Uddannelse-regi, som regeringen har foreslået det. Vi mangler måske at tale om længden og måske mere konkret også om indholdet i den vejlederuddannelse.

Vi er også meget positive over for tankegangen om at centrere en del af vejledningsindsatsen ud fra den samme devise, kan man sige, som vi i øvrigt diskuterer andre centraliseringsbestræbelser på – nu kan jeg nævne sygehusene, som er oppe i tiden. Det er egentlig en meget god idé at se, at for at have en tilpas kvalitet skal der også være et tilpas underlag for det arbejde, som vejledere skal udføre.

Derfor synes vi, at der er en idé i det. Men vi vil også meget gerne understrege – og vi støtter den struktur, der er lagt op til – at det helt afgørende for, at det kommer til at fungere, jo er, at der er en decentralisering inde i systemet samtidig.

Det betyder også, at den vejledning, der foregår i folkeskolen og i folkeskolens regi, skal finde en form, der gør, at der er, jeg havde nær sagt en daglig og tæt kontakt og et samvirke imellem

lærerne, der har børnene i det daglige i undervisningen, og dem, der har vejledningskompetencen og -uddannelsen. Det er den kobling imellem centralisering for at øge kvaliteten og øgning af den tværsektorielle og den sektoruafhængige vejledning, som skal kobles med en decentralisering.

Vi vil følge meget nøje, hvordan det kan lade sig gøre, og vi er altså positive over for tankegangen.

Kl. 11.55

Dernæst mener vi også, at det kræver en politisk afklaring, og jeg vil gerne trække det frem særskilt også efter at have hørt nogle af ordførerindlæggene indtil nu: Når det i lovforslaget fremgår, at vejledningen i særlig grad skal rette sig mod børn og unge, der har særlige behov, så skal man passe på ikke at se ordene særlige behov i en for snæver betydning.

Jeg vil meget gerne støtte bl.a. Dansk Folkepartis ordførers indlæg, som peger på de unge, som faktisk har særlige problemer.

Det Radikale Venstre har også sat som målsætning for år tilbage – og vi vil fastholde den målsætning – at mindst 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en kompetencegivende uddannelse efter folkeskolen. Man kan spørge: Hvorfor er det ikke 100 pct.? Det er selvfølgelig en ideel betragtning. Men deri ligger jo også en vis erkendelse af, at der er unge, som af forskellige grunde har meget, meget svært ved overhovedet at frekventere vores uddannelsessystem. Men ikke desto mindre kender vi måder, hvorpå vi kan give de unge mennesker en bedre mulighed for at varetage et liv og en fremtid, hvor de faktisk også er i stand til at skabe en forsøgelse for sig selv via et arbejdsmarked.

Så ikke så snævert fortolket, som jeg hørte det fra Dansk Folkeparti, men også med en overvejelse af, hvordan vi sikrer den gruppe unge, som har helt, helt særlige behov.

Sådan som jeg har forstået begrebet unge med særlige behov, ligger deri et ønske om at individualisere vejledningen og sikre sig, at alle unge får den. Nogle går nemmere igennem systemerne og kan mere selv. Tingene ligger lige foran dem, havde jeg nær sagt, som Peters far, der ønskede den hvide hue til Peter, men der er andre, som har mere brug for den. Så den individuelle vægtning i forhold til vejledningen er selvfølgelig også central.

Vi er også enige i, at det er en god idé med den virtuelle indgangsportal. Vi er enige i, at man bør samle erfaringer og kræfter også cen-